

การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของซิมป์สันประกอบสื่อประสม เรื่องระบำนาริชมดง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

The Development of Activities for Learning to Practice Skills Based on the Concept of Simpson Composite Media Dance about Naree Chom Dong for 3rd Grade Students.

นันทิชา นินทะราช¹, พิทยวัฒน์ พันธะศรี² และประยงค์ หัตถพรหม³

Nanticha Nintarach¹, Pittayawat Pantasri² and Prayong Hattaprom³

¹นักศึกษา ปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

²อาจารย์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

³อาจารย์ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

¹Master Student in Curriculum & Instruction Faculty of Education Rajabhat Mahasarakham University

²Lecture from the Faculty of Humanities and Social Sciences Rajabhat Mahasarakham University

³Lecture from the Faculty of Education Rajabhat Mahasarakham University

Corresponding Author Email: Kresszaza@gmail.com

Received: 29 May 2022

Revised: 12 July 2022

Accepted: 17 July 2022

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของซิมป์สัน ประกอบสื่อประสม เรื่องระบำนาริชมดง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2. เพื่อศึกษาทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของซิมป์สัน ประกอบสื่อประสม เรื่องระบำนาริชมดง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 และ 3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของซิมป์สัน ประกอบสื่อประสม เรื่องระบำนาริชมดง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เป็นการศึกษาแบบเชิงปริมาณ มีเครื่องมือในการวิจัย ประกอบด้วย แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้, แบบประเมินทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของซิมป์สัน ประกอบสื่อประสม เรื่องระบำนาริชมดง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 35 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 โรงเรียนนาปีพุม ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม แล้วนำข้อมูลที่รวบรวมได้จากแบบสอบถามมาวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ประกอบด้วย ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า 1) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของซิมป์สัน ประกอบสื่อประสม เรื่องระบำนาริชมดง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีค่าประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 86.75/ 85.28 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ (80/80) 2) นักเรียนมีทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของซิมป์สัน ประกอบสื่อประสม เรื่องระบำนาริชมดง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนในระดับดีขึ้นไป และ 3) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของซิมป์สัน ประกอบสื่อประสม เรื่องระบำนาริชมดง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$ = 4.54, S.D. = 0.62)

คำสำคัญ: ทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของซิมป์สัน, แนวคิดของซิมป์สัน, สื่อประสม

Abstract

This research consists purposes were 1. to develop activities for learning practical dance skills. according to the concept of Simpson Compiled media titled "Nari Chom Dong Dance" for Grade 3 students with efficiency according to the criteria 80/80 2. To study the skills of performing arts and 3. To study the students' satisfaction with the learning activities on the practical skills of dramatic arts It is a quantitative research. There are research tools such as a plan of learning activities. Performing Arts Skills Assessment and Satisfaction Questionnaire with a sample group are 35 students in the second semester of the academic year 2021, Wapi Pathum School which were obtained by group randomization. The data collected from the questionnaire were analyzed using

descriptive statistics consisting of percentage, mean, standard deviation. The results of the research showed that 1) the organization of activities to learn the skills of performing arts According to Simpson's concept of mixed media titled "Nari Chom Dong Dance", the efficiency value (E1/E2) was 86.75 / 85.28, which was higher than the specified criteria (80/80) 2) The students had Performing Arts Skills and 3) the students had the highest level of overall satisfaction with the learning activities of performing arts skills learning activities ($\bar{x}$ = 4.54, S.D. = 0.62).

Keywords: Performing Arts Skills, Simpson's Concept, Composite Media

บทนำ

นาฏศิลป์ นับว่ามีความน่าสนใจและดึงดูดสามารถแสดงออกได้โดยตัวเอง ทั้งในลักษณะที่อ่อนช้อยและการแสดงสื่ออารมณ์ความรู้สึกของผู้แสดงได้เป็นอย่างดี เป็นที่รู้จักกันดีในรูปแบบของการแสดงที่มีลีลาอ่อนช้อยงดงามบ่งบอกถึงวัฒนธรรมประเพณีด้วยจินตนาการและศิลปะอันละเอียดอ่อนของคนไทย แสดงถึงความเป็นอารยธรรมอันรุ่งเรืองและความมั่นคงของชาติที่ได้สืบทอดต่อกันมาตั้งแต่โบราณกาล นอกจากนี้จะมีคุณค่า ล้ำค่า ยังเป็นมรดกทางวัฒนธรรมและยังแสดงให้เห็นถึงอารยธรรมที่มีความเจริญรุ่งเรืองแล้ว นาฏศิลป์ยังมีประโยชน์อีกมากมายสำหรับผู้ที่ได้ศึกษา สนใจ เรียนรู้ นั้นเป็นเพราะว่าเป็นการใช้อวัยวะทุกส่วนของร่างกายในการเคลื่อนไหว และท่าทางต่าง ๆ จึงส่งผลให้ผู้ที่ได้ฝึกหัดเป็นผู้มีสุขภาพร่างกายที่สมบูรณ์ มีจิตใจที่ร่าเริง แจ่มใส และมีบุคลิกภาพที่ดีอยู่เสมอ (กาญจนา อินทรสุณานนท์ และรุจิ ศรีสมบัติ, 2552, น.3)

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะได้กำหนดสาระการเรียนรู้/ตัวชี้วัด/มาตรฐานการเรียนรู้ไว้อย่างชัดเจนโดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจมีทักษะวิธีการทางศิลปะการเรียนรู้วิชานาฏศิลป์จึงจำเป็นและมุ่งเห็นความสำคัญในการจัดการเรียนรู้ให้นักเรียนได้เกิดทักษะปฏิบัติมีทักษะการรำมีความรู้ความเข้าใจในความคิดรวบยอดทางนาฏศิลป์และรู้สึกตระหนักในคุณค่าของตนเองกำหนดให้เป็นกระบวนการเรียนรู้เพื่อความสำเร็จของบุคคลและสังคมโดยการถ่ายทอดความรู้ความสามารถผ่านการฝึกอบรมการสืบสานวัฒนธรรมเพื่อให้เกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิตและเปิดโอกาสให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดและพัฒนาหลักสูตรรวมทั้งติดตามประเมินผลเพื่อให้การจัดการศึกษามีเนื้อหาสอดคล้องกับวิถีชีวิตการประกอบอาชีพเพื่อช่วยให้ผู้เรียนสามารถดำรงชีวิตอยู่ในท้องถิ่นของตนได้อย่างมีความสุขภายใต้การปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขดำรงไว้ซึ่งศิลปวัฒนธรรมขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงามของไทยตลอดจนความสำคัญของการแสดงนาฏศิลป์ไทยการที่นักเรียนจะมีความรู้ความเข้าใจนั้นครูต้องสามารถพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามที่หลักสูตรกำหนดไว้ (ขวลิต ชูกำแพง, 2550 น.39-40)

จากการศึกษาสภาพปัญหาในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนรายวิชานาฏศิลป์ในโรงเรียนวาปีปทุม พบว่า การจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะนักเรียนยังขาดความรู้เกี่ยวกับทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ในเรื่องของระบำาริขมดง ยังไม่รู้ที่มาและความสำคัญของทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชานาฏศิลป์ต่ำกว่าเกณฑ์ ครูผู้สอนส่วนใหญ่ใช้กระบวนการเรียนการสอนแบบบรรยาย ไม่เน้นการปฏิบัติ จึงส่งผลให้นักเรียนไม่ได้รับการฝึกทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ ดังนั้น การจัดกระบวนการเรียนการสอน จึงต้องใช้กิจกรรมที่เหมาะสมในการฝึกทักษะปฏิบัติ คือต้องใช้ทุกสัดส่วนของร่างกาย เนื่องจากทักษะเป็นเรื่องที่มีความเกี่ยวกับพัฒนาการทางกายของผู้เรียน เป็นความสามารถในการประสานการทำงานของกล้ามเนื้อหรือร่างกาย ในการทำงานที่มีความซับซ้อนและต้องอาศัยความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อหลาย ๆ ส่วนจากการจัดการเรียนการสอนรายวิชานาฏศิลป์เป็นอีกหนึ่งรายวิชาที่ต้องอาศัยการฝึกฝนทักษะปฏิบัติ โดยใช้ร่างกายเป็นสำคัญ

จากปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยได้นำกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติทางศิลปะตามแนวคิดของซิมป์สัน ประกอบสื่อประสม เรื่อง ระบายสีธรรมชาติมาใช้ โดยผู้วิจัยได้นำรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการพัฒนาทักษะปฏิบัติของซิมป์สัน มาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนนาฏศิลป์ ซึ่งรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการพัฒนาทักษะปฏิบัติของซิมป์สัน จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถปฏิบัติหรือทำงานที่ต้องอาศัยการเคลื่อนไหว หรือการประสานงานของกลุ่มเนื้อทั้งหลายได้อย่างดี มีความถูกต้อง และมีความชำนาญ โดยกระบวนการเรียนการสอนแบ่งได้เป็น 7 ขั้น ขั้นที่ 1) ขั้นการรับรู้ (Perception) เป็นขั้นการให้ผู้เรียนรับรู้ในสิ่งที่ต้องการ โดยการให้ผู้เรียนสังเกตการทำงานนั้นอย่างตั้งใจ ขั้นที่ 2) ขั้นการเตรียมความพร้อม (Set) เป็นขั้นการปรับตัวให้พร้อม เพื่อการทำงานหรือแสดงพฤติกรรมนั้น ทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ และอารมณ์ โดยการปรับตัวให้พร้อมที่จะทำการเคลื่อนไหวหรือแสดงทักษะนั้น ๆ และมีจิตใจและสภาวะอารมณ์ที่ดีต่อการที่จะทำหรือแสดงทักษะนั้น ๆ ขั้นที่ 3) ขั้นการสนองตอบภายใต้การควบคุม (Guided Response) เป็นขั้นที่ให้โอกาสแก่ผู้เรียนในการตอบสนองต่อสิ่งที่รับรู้ ซึ่งอาจใช้วิธีการให้ผู้เรียนเลียนแบบการกระทำ หรือการแสดงทักษะนั้น หรืออาจใช้วิธีการให้ผู้เรียนลองผิดลองถูก (Trial and Error) จนกระทั่งสามารถตอบสนองได้อย่างถูกต้อง ขั้นที่ 4) ขั้นการให้ลงมือกระทำจนกลายเป็นกลไกที่สามารถกระทำได้เอง (Mechanism) เป็นขั้นที่ช่วยให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จในการปฏิบัติ และเกิดความเชื่อมั่น ในการทำสิ่งนั้น ๆ ขั้นที่ 5) ขั้นการกระทำอย่างสมบูรณ์แบบ (Complex over Response) เป็นขั้นที่ช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนการกระทำนั้น ๆ จนผู้เรียนสามารถกระทำทุกขั้นตอนของทักษะนั้นอย่างถูกต้องสมบูรณ์แบบ และด้วยความมั่นใจ ขั้นที่ 6) ขั้นการปรับปรุง/ประยุกต์ (Adaptation) เป็นขั้นที่ช่วยให้ ผู้เรียนปรับปรุงทักษะหรือการปฏิบัติของตนให้ดียิ่งขึ้น และประยุกต์ทักษะที่ตนได้รับการพัฒนาในสถานการณ์ต่าง ๆ ขั้นที่ 7) ขั้นการคิดริเริ่ม (Origination) เป็นขั้นที่ผู้เรียนสามารถปฏิบัติหรือกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งอย่างชำนาญและสามารถประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ที่หลากหลายจนเริ่มเกิดความคิดใหม่ ๆ ในการกระทำหรือปรับการกระทำนั้นให้เป็นไปตามที่ตนต้องการ จึงนับว่าเหมาะสมอย่างยิ่งกับการเรียนการสอนนาฏศิลป์ นอกจากวิธีการสอนแล้ว สิ่งสำคัญที่ควรมีในกระบวนการจัดการเรียนรู้เพิ่มเติม นั่นคือสื่อการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อใช้ประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และเข้าใจเนื้อหาได้มากยิ่งขึ้น สื่อประสมเป็นทางเลือกอีกทางหนึ่งในการถ่ายทอดข้อมูลของสื่อหลาย ๆ ประเภทมาใช้ร่วมกัน ทั้งวัสดุ อุปกรณ์ และวิธีการ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุดในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะพัฒนา กิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติทางศิลปะ ตามแนวคิดของซิมป์สัน ประกอบสื่อประสม เรื่อง ระบายสีธรรมชาติ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เพื่อพัฒนา กิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติ ทั้งทางด้านการปฏิบัติท่าทางที่ถูกต้องตามแบบแผนนาฏศิลป์ จังหวะในการปฏิบัติท่าทาง ความมั่นใจ การสื่ออารมณ์ความรู้สึก และสามารถนำความรู้ทางด้านนาฏศิลป์ไปพัฒนาสร้างสรรค์ และประยุกต์ใช้ ในชีวิตประจำวันอย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนา กิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของซิมป์สัน ประกอบสื่อประสม เรื่อง ระบายสีธรรมชาติ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีประสิทธิภาพ ตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อศึกษาทักษะปฏิบัติทางศิลปะตามแนวคิดของซิมป์สัน ประกอบสื่อประสม เรื่อง ระบายสีธรรมชาติ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของซิมป์สัน ประกอบสื่อประสม เรื่อง ระบายสีธรรมชาติ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้รูปแบบการวิจัยเชิงทดลองการทดลอง (Experimental Research) โดยมีวิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ได้แก่ เป็นนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวาปีปทุม อำเภอนาโพธิ์ จังหวัดมหาสารคาม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 26 มีนักเรียนจำนวน 258 คน ที่มีความรู้ความสามารถใกล้เคียงกัน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/4 โรงเรียนวาปีปทุม อำเภอนาโพธิ์ จังหวัดมหาสารคาม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 26 มีนักเรียนจำนวน 35 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

2. เครื่องมือในการวิจัย ได้แก่ 1) แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติ ตามแนวคิดของซิมพ์สัน ประกอบสื่อประสม เรื่องระบำนาริชมดง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 8 แผนการเรียนรู้ แผนละ 2 ชั่วโมง รวม 16 ชั่วโมง 2) แบบประเมินทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของซิมพ์สัน ประกอบสื่อประสม เรื่องระบำนาริชมดง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ประกอบสื่อประสม เป็นแบบรูบริก (Rubric Scale) จำนวน 5 ด้าน และ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติ ตามแนวคิดของซิมพ์สัน ประกอบสื่อประสม เรื่องระบำนาริชมดง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ จำนวน 10 ข้อ

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ 1) ก่อนทำการทดลอง ผู้วิจัยชี้แจงหลักการและเหตุผลในรายละเอียดขั้นตอนและการปฏิบัติให้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวาปีปทุม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 2) ดำเนินการทดลองด้วยแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติ ตามแนวคิดของซิมพ์สัน ประกอบสื่อประสม เรื่องระบำนาริชมดง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 8 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวม 16 ชั่วโมง โดยเก็บคะแนนจากแบบทดสอบย่อยหลังแผน และแบบประเมินทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของซิมพ์สัน เรื่องระบำนาริชมดง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 3) หลังสิ้นสุดการทดลองผู้วิจัยทำการทดสอบหลังเรียน (Post Test) และประเมินทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของซิมพ์สัน ประกอบสื่อประสม เรื่องระบำนาริชมดง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 4) ประเมินทักษะปฏิบัติเสร็จเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยดำเนินการแจกแบบสอบถามความพึงพอใจในการเรียนรู้ เพื่อสำรวจความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของซิมพ์สัน ประกอบสื่อประสม เรื่องระบำนาริชมดง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และ 5) นำข้อมูลที่ได้จากการทดลองไปทำการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติต่อไป

4. การวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ 1) วิเคราะห์หาค่าประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของซิมพ์สัน ประกอบสื่อประสม เรื่อง ระบำนาริชมดง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 โดยวิเคราะห์ตามสูตรการหาค่า E_1/E_2 2) วิเคราะห์หาค่าประสิทธิภาพของนักเรียนหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของซิมพ์สัน ประกอบสื่อประสม เรื่อง ระบำนาริชมดง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กับเกณฑ์ร้อยละ 80 3) วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของซิมพ์สัน ประกอบสื่อประสม เรื่อง ระบำนาริชมดง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ด้วยค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและร้อยละของคะแนนที่ได้จากนักเรียนทุกคนที่เป็นคะแนนความพึงพอใจโดยรวมทุกข้อและรายข้อ

5. สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ โปรแกรมสถิติสำเร็จรูปเชิงพรรณนา ประกอบด้วย ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของซิมพ์สัน ประกอบสื่อประสม เรื่องระบำนาริซมดง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยสามารถจำแนกผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของซิมพ์สัน ประกอบสื่อประสม เรื่องระบำนาริซมดง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีประสิทธิภาพ ตามเกณฑ์ 80/80

ผลการวิจัยพบว่า การพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติ ตามแนวคิดของซิมพ์สัน ประกอบสื่อประสม เรื่องระบำนาริซมดง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีประสิทธิภาพ E1/E2 ตามเกณฑ์ 80/80 สามารถจำแนกตามตารางที่ 1 ดังนี้

ตาราง 1 แสดงผลการวิเคราะห์ประสิทธิภาพ (E1/E2) ของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติ ตามแนวคิดของซิมพ์สัน ประกอบสื่อประสม เรื่องระบำนาริซมดง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

รายการ	N	คะแนนเต็ม	$\bar{x}$	S.D	ร้อยละของคะแนน
ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E ₁)	35	160	138.81	8.48	86.75
ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E ₂)	35	20	17.06	1.01	85.28
ค่าประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติ (E ₁ / E ₂) = (86.75 / 85.28)					

จากตารางที่ 1 พบว่า ประสิทธิภาพของการกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติ ตามแนวคิดของซิมพ์สัน ประกอบสื่อประสม เรื่องระบำนาริซมดง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีที่มีประสิทธิภาพ (E₁/E₂) เท่ากับ 86.75/85.28 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ (80/80)

2. การศึกษาทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ตามแนวคิดของซิมพ์สัน ประกอบสื่อประสม เรื่องระบำนาริซมดง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ผลการวิจัยพบว่า การวิเคราะห์ทักษะปฏิบัติ ตามแนวคิดของซิมพ์สัน ประกอบสื่อประสม เรื่องระบำนาริซมดง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียน ได้ระดับดีขึ้น สามารถจำแนกผลตามตารางที่ 2 ดังนี้

ตารางที่ 2 ตารางแสดงสรุปคะแนนการปฏิบัติทักษะนาฏศิลป์ตามแนวคิดของซิมพ์สัน ประกอบสื่อประสม เรื่อง ระบำนาริซมดง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

คะแนน	ระดับคุณภาพ	จำนวน	ร้อยละ
16-20	ดีมาก	33	94.3
11-15	ดี	2	0.7
6-10	พอใช้	0	0.00
0-5	ปรับปรุง	0	0.00
รวม		35	100

จากตารางที่ 2 พบว่า แสดงให้เห็นว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ หลังเรียนระดับดีมาก จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 94.3 ระดับดี จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.7 และเมื่อพิจารณาทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์

3. การศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของซิมพ์สัน ประกอบสื่อประสม เรื่อง ระบายสีชมดวง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ผลการวิจัยพบว่า ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของซิมพ์สัน ประกอบสื่อประสม เรื่องระบายสีชมดวงสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สามารถจำแนกผลตามตารางที่ 3 ดังนี้

ตารางที่ 3 ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของซิมพ์สัน ประกอบสื่อประสม เรื่องระบายสีชมดวงสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ที่	ข้อความถาม	$\bar{x}$	S.D	ระดับความพึงพอใจ
1	เนื้อหาสาระด้านความรู้ มีความกระชับ และชัดเจน	4.55	0.51	มากที่สุด
2	เนื้อหาสาระสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน	4.33	0.65	มาก
3	นักเรียนชอบที่ครูสอนขั้นการรับรู้ก่อนที่จะปฏิบัติในทุกครั้ง	4.27	0.72	มาก
4	นักเรียนชอบที่ได้ฝึกปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเอง	4.67	0.69	มากที่สุด
5	นักเรียนชอบที่ครูมีการควบคุมดูแล สามารถขอรับคำแนะนำ และการช่วยเหลือจากครูในการปฏิบัติกิจกรรมทุกครั้งเมื่อมีปัญหาไม่เข้าใจ	4.82	0.53	มากที่สุด
6	นักเรียนสามารถนำกิจกรรมการเรียนรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้	4.58	0.61	มากที่สุด
7	กิจกรรมการเรียนรู้มีส่วนช่วยให้นักเรียนเกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์	4.15	0.83	มาก
8	นักเรียนมีส่วนร่วมในการใช้สื่อ	4.48	0.83	มาก
9	สื่อการสอนมีความทันสมัย และเข้าใจง่าย	4.64	0.60	มากที่สุด
10	การใช้สื่อการสอนที่หลากหลายตรงกับความสนใจของนักเรียน	4.79	0.42	มากที่สุด
11	นักเรียนทราบการประเมินผลทุกครั้งก่อนปฏิบัติกิจกรรม	4.61	0.56	มากที่สุด
12	นักเรียนได้รับการแนะนำ เพื่อแก้ไขข้อบกพร่องทุกครั้งหลังการประเมิน	4.55	0.51	มากที่สุด
รวม		4.54	0.62	มากที่สุด

จากตารางที่ 3 พบว่า ระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้สาระนาฏศิลป์โดยบูรณาการกับนาฏศิลป์พื้นบ้าน ชุดลำเพลินสะเวินใจ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีค่าเฉลี่ย 4.15 ถึง 4.82 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าตั้งแต่ 0.42 ถึง 0.83 ซึ่งพิจารณาโดยรวม มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.54 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.62 มีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจมากที่สุดโดยพิจารณาเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ นักเรียนชอบที่ครูมีการควบคุมดูแล สามารถขอรับคำแนะนำ และการช่วยเหลือจากครูในการปฏิบัติกิจกรรมทุกครั้งเมื่อมีปัญหาไม่เข้าใจ ($\bar{x} = 4.82$, S.D. = 0.53) การใช้สื่อการสอนที่หลากหลายตรงกับความสนใจของนักเรียน ($\bar{x} = 4.79$, S.D. = 0.42)

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของซิมพ์สัน ประกอบสื่อประสม เรื่องระบายสีชมดวง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยสามารถสรุปผลการศึกษาวิจัยตามวัตถุประสงค์ได้ ดังนี้

1. เพื่อพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของซิมพ์สัน ประกอบสื่อประสม เรื่องระบายสีชมดวง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีประสิทธิภาพ ตามเกณฑ์ 80/80 พบว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของ

ซิมพ์ซัน ประกอบสื่อประสม เรื่องระบำนาริชมดง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีค่าประสิทธิภาพ E_1/E_2 เท่ากับ 86.75/85.28 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ (80/80)

2. เพื่อศึกษาทักษะปฏิบัติทางศิลปะตามแนวคิดของซิมพ์ซัน ประกอบสื่อประสม เรื่องระบำนาริชมดง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยรวมมีทักษะปฏิบัติทางศิลปะ หลังเรียนอยู่ในระดับดีขึ้น คิดเป็นร้อยละ 85.28 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 และเมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ย ร้อยละ ทักษะปฏิบัติที่เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ (1) มีความมั่นใจ (2) การสื่ออารมณ์ ความรู้สึก (3) ปฏิบัติทำถูกต้อง และ (4) จังหวะในการปฏิบัติทำ

3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของซิมพ์ซัน ประกอบสื่อประสม เรื่องระบำนาริชมดง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติ ตามแนวคิดของซิมพ์ซัน ประกอบสื่อประสม เรื่องระบำนาริชมดง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.54$, S.D. = 0.62)

การอภิปรายผล

การเรื่องการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของซิมพ์ซัน ประกอบสื่อประสม เรื่องระบำนาริชมดง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. การวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติ ตามแนวคิดของซิมพ์ซัน ประกอบสื่อประสม เรื่อง ระบำนาริชมดง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 ซึ่งผลการวิเคราะห์การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของซิมพ์ซัน ประกอบสื่อประสม เรื่องระบำนาริชมดง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เท่ากับ 86.75/85.28 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ หมายความว่า แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะ ตามแนวคิดของซิมพ์ซัน ประกอบสื่อประสม เรื่อง ระบำนาริชมดง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่พัฒนาขึ้นสามารถช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้เฉลี่ยร้อยละ 82.97 และคะแนนการทดสอบปฏิบัติทางการเรียนของกลุ่มเป้าหมายที่เรียนด้วยการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติ ตามแนวคิดของซิมพ์ซัน ประกอบสื่อประสม เรื่อง ระบำนาริชมดง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ได้คะแนนร้อยละ 85.28 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 80/80 ที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องจากเป็นเพราะว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยค้นคว้าสร้างขึ้นได้ผ่านการตรวจและการให้คำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาการวิจัย อีกทั้งยังได้ผ่านการประเมินคุณภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและหาคุณภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อย่างเป็นระบบทั้งการศึกษาและการวิเคราะห์หลักสูตร จุดประสงค์การเรียนรู้ สารการเรียนรู้ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ สื่อ และแหล่งเรียนรู้ และการวัดผลและประเมินผลการเรียนรู้ รวมทั้งศึกษาเอกสารและตำราที่เกี่ยวข้องกับการสร้างกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติระบำนาริชมดง โดยใช้แนวคิดของซิมพ์ซัน 7 ขั้นตอน ขั้นที่ 1 ขั้นการรับรู้ ขั้นที่ 2 ขั้นการเตรียมความพร้อม ขั้นที่ 3 ขั้นการสนองตอบภายใต้การควบคุม ขั้นที่ 4 ขั้นการให้ลงมือกระทำจนกลายเป็นกลไกที่สามารถกระทำตัวเอง ขั้นที่ 5 เป็นขั้นที่ช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนการกระทำนั้น ๆ จนผู้เรียนสามารถทำได้อย่างคล่องแคล่ว ขั้นที่ 6 ขั้นการปรับปรุงและประยุกต์ใช้ ขั้นที่ 7 ขั้นการคิดริเริ่มเมื่อผู้เรียนสามารถปฏิบัติสิ่งใดสิ่งหนึ่งอย่างชำนาญ และร่วมกับสื่อประสม สอดคล้องกับเอิกวิทย์ แก้วประดิษฐ์ (2545, น. 96) กล่าวว่า สื่อประสมหรือมัลติมีเดียเป็นการรวบรวมการทำงานของสื่อที่มีคุณลักษณะหลายอย่างเข้าด้วยกัน หรือหมายถึงสื่อหลายชนิดที่ นำมาใช้ร่วมกันอย่างมีระบบสัมพันธ์กัน เพื่อช่วยในการถ่ายทอดเนื้อหาสาระ โดยสื่อแต่ละชนิดที่นำมาใช้ต้องมีความสัมพันธ์สนับสนุนซึ่งกันและกัน โดยผู้วิจัยสร้างเอกสารประกอบทักษะปฏิบัติทางศิลปะ เรื่อง ระบำนาริชมดง ภาพกระบวนท่ารำ และวิดีโอทักษะปฏิบัติทางศิลปะ การแสดงชุด ระบำนาริชมดง ศึกษาจนเข้าใจ จากนั้นสร้างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ นำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจและให้คำแนะนำ แล้วจึงนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมและนำ

ข้อเสนอแนะมาปรับปรุงแก้ไข โดยในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ จะแบ่งกิจกรรมฝึกปฏิบัติจากความซับซ้อนน้อยไปหาความซับซ้อนมาก เป็นกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติให้มากที่สุดโดยมีผู้สอนเป็นผู้ให้คำแนะนำส่งเสริมหรือกระตุ้นให้กิจกรรมที่เรียนดำเนินการเป็นไปตามจุดประสงค์เพื่อเรียนรู้ที่กำหนดไว้ เมื่อนักเรียนสามารถปฏิบัติทักษะเหล่านั้นได้แล้วนักเรียนจะมีความภาคภูมิใจ มีกำลังใจในการฝึกปฏิบัติ และจะทำให้สามารถฝึกทักษะปฏิบัติระบำนาริชมดง ส่งผลให้นักเรียนผ่านทุกจุดประสงค์การเรียนรู้ และมีทักษะปฏิบัติทางการเรียนที่สูงขึ้น ซึ่งเป็นลักษณะของการออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีเห็นผู้เรียนเป็นสำคัญ ซึ่งสอดคล้องกับบุสรินทร์ พาระแพน (2561, น.109) ได้วิจัยเรื่องการพัฒนาชุดการเรียนรู้การแสดงนาฏศิลป์พื้นบ้านตามแนวคิดทักษะปฏิบัติของซิมพ์สันที่ส่งเสริมบุคลิกภาพและความคิดสร้างสรรค์การปฏิบัติทำรำนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสุวรรณภูมิพิทยไพศาล อำเภอสุวรรณภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน 39 คน พบว่า ผลพัฒนาชุดการเรียนรู้การแสดงนาฏศิลป์พื้นบ้าน ตามแนวคิดทักษะปฏิบัติของซิมพ์สัน ที่ส่งเสริมบุคลิกภาพและความคิดสร้างสรรค์ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีประสิทธิภาพ มีประสิทธิภาพ E_1/E_2 เท่ากับ 92.51/87.05 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้

2. ทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของซิมพ์สัน ประกอบสื่อประสม เรื่องระบำนาริชมดง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียน ได้ระดับดีมาก จำนวน 33 คน และระดับดี จำนวน 2 คน ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด ดังนั้นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีทักษะปฏิบัติระบำนาริชมดง หลังเรียนระดับดีขึ้นไป รวมจำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 85.28 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 จากการวิเคราะห์ ศึกษาค่าเฉลี่ย ร้อยละ ทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์จำแนกตามองค์ประกอบย่อย 4 องค์ประกอบ พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ที่มีลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ 1) มีความมั่นใจ คะแนนเฉลี่ย 4.36 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 87.22 2) การสื่ออารมณ์ความรู้สึก คะแนนเฉลี่ย 4.28 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 85.56 3) ปฏิบัติทำรำถูกต้อง คะแนนเฉลี่ย 4.25 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 85.00 4) จังหวะในการปฏิบัติทำรำ คะแนนเฉลี่ย 4.17 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 83.33 การประเมินทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์รวมทั้งหมด 20 คะแนนเต็ม มีค่าเฉลี่ยของคะแนนทุกด้านเท่ากับ 17.06 คิดเป็นร้อยละ 85.28 จะเห็นได้ว่านักเรียนมีคะแนนด้านความมั่นใจกล้าแสดงออก ด้านการสื่ออารมณ์ความรู้สึกผ่านใบหน้าแววตา ด้านการปฏิบัติทำรำถูกต้อง และจังหวะในการปฏิบัติทำรำเพราะเป็นการทดสอบที่ไม่ยากจนเกินไป นักเรียนสามารถปฏิบัติได้ตามที่ครูผู้สอนกำหนด ส่วนคะแนนด้านความพร้อมเพียงและความถูกต้องของกระบวนการทำรำ ทั้งนี้เนื่องมาจากรูปแบบการเรียนการสอนทักษะปฏิบัติของซิมพ์สันในแผนการจัดการเรียนรู้ สอดคล้องกับทิตินา แคมมณี (2559, น.247) ได้อธิบายรูปแบบการเรียนการสอนที่เน้นการพัฒนาทักษะปฏิบัติหรือด้านทักษะพิสัย ไว้ว่า เป็นรูปแบบที่มุ่งช่วยพัฒนาความสามารถของผู้เรียนในด้านการปฏิบัติการกระทำหรือการแสดงออกต่าง ๆ ซึ่งจำเป็นต้องใช้หลักการ วิธีการที่แตกต่างไปจากการพัฒนารูปแบบด้านอื่น ๆ รูปแบบที่สามารถช่วยให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาด้านที่สำคัญ รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการพัฒนาทักษะปฏิบัติของซิมพ์สัน รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการพัฒนาทักษะปฏิบัติของ Simpson (1972) เป็นรูปแบบการเรียนการสอน ที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถปฏิบัติหรือทำงานที่ต้องอาศัยการเคลื่อนไหว หรือการประสานงานของกล้ามเนื้อทั้งหลายได้อย่างดี มีความถูกต้อง และมีความชำนาญมีกระบวนการเรียนการสอน 7 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ขั้นการรับรู้ เป็นขั้นการให้ผู้เรียนรับรู้ในสิ่งที่จะทำ โดยการให้ผู้เรียนสังเกตการทำงานนั้นอย่างตั้งใจ ให้นักเรียนสังเกตทักษะปฏิบัติกระบวนการทำรำทางวิดีโอ บัตรภาพ และใบความรู้ระบำนาริชมดง เป็นการกระทำทักษะปฏิบัติที่ทำให้นักเรียนนั้นสามารถอธิบายและปฏิบัติตามได้ โดยครูสังเกตการทำกิจกรรมของนักเรียนทุกคนและแนะนำเพิ่มเติมถ้านักเรียนไม่เข้าใจ 2) ขั้นการเตรียมความพร้อม เป็นขั้นการปรับตัวให้พร้อมเพื่อการทำงานหรือแสดงพฤติกรรมนั้นทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ ให้นักเรียนผ่อนคลาย โดยการให้นักเรียนอบอุ่นร่างกาย ยืดเส้น ดัดมือ ดัดตัว ฝึกทำรำเบื้องต้น 3) ขั้นการสนองตอบภายใต้การควบคุม เป็นขั้นที่ให้โอกาสแก่ผู้เรียนในการตอบสนองต่อสิ่งที่รับรู้ ซึ่งอาจใช้วิธีการให้ผู้เรียนเลียนแบบการกระทำหรืออาจใช้วิธีการให้ผู้เรียนลองฝึกลองถูกจนกระทั่งสามารถตอบสนองได้อย่างถูกต้อง เป็นขั้นการลงมือกระทำตามคำสั่ง เป็นการให้นักเรียนลงมือปฏิบัติทักษะโดยไม่มีแบบอย่างให้ นักเรียนอาจลงมือปฏิบัติทักษะตามครูผู้สอนหรือ

ปฏิบัติทักษะตามคำสั่งครูผู้สอนเขียนเอาไว้ การลงมือปฏิบัติตามคำสั่ง ผู้เรียนอาจจะปฏิบัติทักษะได้ไม่สมบูรณ์แต่จะได้ประสบการณ์การลงมือปฏิบัติและค้นพบปัญหาต่าง ๆ ซึ่งจะทำให้เกิดกระบวนการเรียนรู้และนำไปสู่ปรับการปฏิบัติทักษะให้ถูกต้องสมบูรณ์มากขึ้น 4) ขั้นการให้ลงมือกระทำจนกลายเป็นกลไกที่สามารถกระทำตัวเอง เป็นขั้นที่ช่วยให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จในการปฏิบัติและเกิดความเชื่อมั่นในการทำสิ่งนั้น ๆ เป็นขั้นการกระทำอย่างถูกต้องสมบูรณ์ เป็นขั้นที่นักเรียนต้องฝึกฝนทักษะปฏิบัติจนสามารถปฏิบัติทักษะได้อย่างถูกต้องสมบูรณ์ โดยไม่มีคำสั่งหรือแบบอย่างในการปฏิบัติทักษะ 5) ขั้นการกระทำอย่างชำนาญ เป็นขั้นที่ช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนการกระทำนั้น ๆ จนผู้เรียนสามารถทำได้อย่างคล่องแคล่วชำนาญ เป็นไปโดยอัตโนมัติ เป็นขั้นที่นักเรียนต้องฝึกฝนทักษะปฏิบัติจนสามารถปฏิบัติทักษะได้อย่างถูกต้องสมบูรณ์ ได้อย่างคล่องแคล่วรวดเร็ว และมีความมั่นใจในการปฏิบัติทักษะ 6) ขั้นการปรับปรุงและประยุกต์ใช้เป็นขั้นที่ช่วยให้ผู้เรียนปรับปรุงทักษะให้ดียิ่งขึ้น และประยุกต์ใช้ทักษะที่ตนได้รับการพัฒนาในสถานการณ์ต่าง ๆ ขั้นนี้นักเรียนสามารถปฏิบัติทักษะอย่างสบาย เป็นไปอย่างอัตโนมัติ โดยไม่รู้สึกรู้ว่าต้องใช้ความพยายามเป็นพิเศษ ซึ่งจะต้องอาศัยการปฏิบัติบ่อย ๆ ในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่หลากหลาย 7) ขั้นการคิดริเริ่มเมื่อผู้เรียนสามารถปฏิบัติสิ่งใดสิ่งหนึ่งอย่างชำนาญ และสามารถประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ที่หลากหลาย แล้วผู้ปฏิบัติจะเริ่มเกิดความคิดใหม่ ๆ ในการกระทำ หรือปรับการกระทำนั้นให้เป็นไปตามที่ตนต้องการ

3. การศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติระบำนาริชมดง โดยใช้แนวคิดของชิมพ์ซัน ประกอบสื่อประสม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยรวมมีระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.54$, S.D. = 0.62) จำนวน 12 รายการ รายการที่มีค่าเฉลี่ยคะแนนมากที่สุด 3 อันดับ คือ นักเรียนชอบที่ครูมีการควบคุมดูแล สามารถอธิบายคำแนะนำ และการช่วยเหลือจากครูในการปฏิบัติกิจกรรมทุกครั้งเมื่อมีปัญหาไม่เข้าใจ การใช้สื่อการสอนที่หลากหลายตรงกับความสนใจของนักเรียน และนักเรียนชอบที่ได้ฝึกปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเอง ตามลำดับ พบว่าผู้วิจัยได้พัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของชิมพ์ซัน ประกอบสื่อประสมเรื่องระบำนาริชมดง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งทำให้ได้ปฏิบัติจริงและเรียนรู้จากประสบการณ์ตรง มีขั้นตอนในการจัดกิจกรรมที่เป็นไปอย่างซ้ำ ๆ มีการสาธิตจากครูผู้สอน นักเรียนได้ฝึกฝนเอง ฝึกฝนจนเกิดความชำนาญและสามารถปฏิบัติทำได้อย่างเป็นระบบได้ นักเรียนเกิดความภูมิใจในตัวเอง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสอดคล้องกับศวีพันธ์ เชื้อจันอัด (2558) ซึ่งกล่าวว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติมีกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลายเป็นระบบตามขั้นตอน ซึ่งในแต่ละขั้นตอนก็มีกิจกรรมที่น่าสนใจ มีความแปลกใหม่จากที่เคยเรียนมา ผู้เรียนจะมีความสุขสนุกสนานเพราะได้ฝึกปฏิบัติและได้ทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อนและเรียนรู้ด้วยตนเอง ปรับปรุงและประยุกต์ใช้ นำเอาความรู้ที่ได้เรียนมาใช้จริงตามสถานการณ์ที่กำหนด ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจและปฏิบัติได้มากยิ่งขึ้น สอดคล้องกับนิสา เมลานนท์ (2555) ซึ่งกล่าวว่า เมื่อพิจารณาวิธีสอนปฏิบัตินาฏศิลป์ตามแนวคิดการพัฒนาทักษะการปฏิบัติของชิมพ์ซัน นักเรียนที่เรียนโดยวิธีการสอนทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ ตามแนวคิดพัฒนาทักษะปฏิบัติของชิมพ์ซัน มีทักษะการปฏิบัตินาฏศิลป์สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผู้เรียนได้รับรู้จากประสบการณ์ตรงและผู้เรียนได้รับรู้และมีความสุขจากการปฏิบัตินาฏศิลป์ลีลา นาฏยศัพท์

นอกจากนี้ การจัดการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติ ตามแนวคิดของชิมพ์ซัน ประกอบสื่อประสม เรื่องระบำนาริชมดง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ยังฝึกให้นักเรียนได้มีความกล้าแสดงออกอย่างสร้างสรรค์ มีความมั่นใจ ฝึกทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ได้อย่างถูกต้อง มีการศึกษาและแสวงหาความรู้ด้วยตนเองโดยปฏิบัติงานทั้งเป็นรายบุคคล และเป็นกลุ่มเกิดความรู้ที่ติดตรึงคงทน สอดคล้องกับนทลี พรธาดาวิทย์ (2560) ซึ่งกล่าวว่า การจัดการเรียนรู้ที่จะส่งผลต่อผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ไม่เพียงเฉพาะเนื้อหาที่ผู้สอนนำเสนอ แต่ควรออกแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบ วิธีการ และกิจกรรมต่าง ๆ ที่หลากหลายเหมาะสมกับผู้เรียน เนื้อหาทฤษฎี และบริบทของชั้นเรียน เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนสนุกสนานมีชีวิตชีวา และสนใจเรียน ทำให้ไม่เบื่อหน่าย

จะส่งผลทำให้ผู้เรียนมีความสุขในการเรียนด้วยการเน้นทักษะการปฏิบัติตามแนวคิดของซิมป์สัน นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด

ข้อเสนอแนะการวิจัย

1. ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ครูผู้สอนควรทำความเข้าใจ และศึกษาวิธีการใช้การฝึกทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของซิมป์สันเป็นอย่างดี เพื่อให้กระบวนการเรียนการสอนเป็นไปตามแผนการจัดการเรียนรู้

1.2 ก่อนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ครูผู้สอนควรจัดเตรียมอุปกรณ์ที่ใช้ในการเปิดสื่อวิดีโอ ภาพกระบวนการทำรำ และลำโพงเตรียมไว้ก่อนเพื่อเป็นการจัดความพร้อมของห้องเรียน

2. ข้อเสนอแนะเพื่อทำการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของซิมป์สันในเรื่องอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับหน่วยการเรียนรู้ในรายวิชาศิลปะ สารนาฏศิลป์ในระดับชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 3

2.2 ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ทักษะปฏิบัติตามแนวคิดของซิมป์สันในเนื้อหาด้านนาฏศิลป์ในระดับชั้นอื่น ๆ

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จสมบูรณ์ด้วยดีเนื่องจากผู้วิจัยได้รับความเมตตากรุณาในการชี้แนะ ช่วยเหลือและเอาใจใส่เป็นอย่างดีจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิทยวัฒน์ พันธะศรี อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก และอาจารย์ ดร. ประยงค์ หัตถพรหม ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิระพร ชะโน ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วนิดา ผาชนะดี และอาจารย์ ดร.ธัญญลักษณ์ เขจรภักดิ์ ผู้ทรงคุณวุฒิกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่กรุณาให้คำแนะนำอันเป็นประโยชน์ และตรวจแก้ไขข้อบกพร่องตั้งแต่เริ่มต้นจนงานวิจัยสำเร็จเรียบร้อยด้วยดี ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งเป็นอย่างยิ่งและขอกราบขอบพระคุณด้วยความเคารพอย่างสูง

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์
- กาญจนา อินทรสุวานนท์ และรุจี ศรีสมบัติ. (2552). *ร่ววงมาตรฐาน*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช
- ชลิต ชูกำแพง. (2553). *การพัฒนาหลักสูตร*. มหาสารคาม: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ทิตนา แคมมณี. (2559). *ศาสตร์การสอนองค์ความรู้เพื่อจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- นนทลี พรธาดาวิทย์. (2560). การพัฒนาการจัดการเรียนรู้เชิงรุกในวิชาการจัดการเรียนรู้. *วารสารวิจัย มทร. กรุงเทพฯ*, 11(1), น. 85-94
- นิสา เมลานนท์. (2555). การพัฒนานวัตกรรมการสอนวิชานาฏศิลป์ เรื่องนาฏลีลา นาฏยศัพท์. *วารสารศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น*, 4(1), น.77
- บุสรินทร์ พระแพน. (2561). *การพัฒนาชุดการเรียนรู้การแสดงนาฏศิลป์พื้นบ้านตามแนวคิดทักษะปฏิบัติของซิมป์สันที่ส่งเสริมบุคลิกภาพและความคิดสร้างสรรค์การปฏิบัติทำรำนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3*. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต).

มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

ยศววัฒน์ เชื้อจันออต. (2558). การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้พลศึกษาด้านทักษะปฏิบัติ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3.

วารสารการวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 21(2), น.236-246

เอกวิทย์ แก้วประดิษฐ์. (2545). เทคโนโลยีการศึกษาหลักการและแนวคิดสู่ปฏิบัติ. สงขลา: มหาวิทยาลัยทักษิณ